

עפ"ת 11656/09/14 - יונתן אסולין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 11656-09-14 אסולין נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט הבכיראמנון כהן
המערער	יונתן אסולין ע"י ב"כ עו"ד יוני שניאור
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מוריה הירש

פסק דין

בפניי ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה (כב' השופטת מ' קסלסי), אשר הרשיעה את המערער על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בשכרות, מכוח בדיקת שתן המעידה על קיומו של תוצר חילוף חומרים בלתי פעיל של סם מסוג קנביס, בניגוד לסעיף 64ב(א)(2) לפקודת התעבורה.

בית המשפט קמא פסל את רישיונו של המערער לתקופה של 24 חודש (בניכוי חודש פסילה מינהלית), וכן הטיל עליו 10 חודשי פסילה על תנאי, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪.

נעתרתי לבקשת ב"כ המערער לדחות מתן פסק הדין ב-30 יום למרות התנגדות התביעה, אך משלא הגיעה הודעה כלשהי, יש מקום לכתיבת פסק הדין.

אין מחלוקת, כי ביום 9.2.14 הורשע המערער על פי הודאתו בעובדות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן וכמו כן, אין מחלוקת, כי במועד שנקבע לטיעונים לעונש, דהיינו ביום 15.7.14 ביקש ב"כ המערער לחזור בו מהודאתו.

בהחלטה מנומקת היטב מיום 15.7.14 דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער לחזור בו מהודאתו ולאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, נגזר דינו של המערער.

ב"כ המערער ביקש גם בהליך הערעור לאפשר למערער לחזור בו מהודאתו ולנהל הוכחות בתיק.

יצוין, כי חלק מהטענות שהעלה ב"כ המערער אינן עולות בקנה אחד עם הפרוטוקול שנוהל בבית המשפט קמא.

מתברר, כי ב"כ המערער הודה בכתב האישום המתוקן וביקש לדחות את הטיעונים לעונש למספר חודשים מתוך הנחה, שהמחוקק יתקן את פקודת התעבורה ויקבע עונשים קלים יותר מהעונש המינימאלי הקבוע היום בפקודה בגין עבירה של נהיגה בשכרות (פסילת מינימום של רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודש).

כידוע, הפקודה לא תוקנה ולפיכך, ברור, כי המערער ובא כוחו ידעו שבית המשפט קמא לא יטיל עונש שיפחת מ-24 חודשי שלילה.

בנסיבות אלה ומהנימוקים הנוספים שהועלו על ידי בית משפט קמא, לא היה מקום לאפשר למערער לחזור בו מהודאתו ואינני רואה מקום לעשות כן, גם לא בשלב הערעור.

גם טענותיו האחרות של ב"כ המערער בעניין המידע המודיעיני ו/או קיום החשד הסביר המאפשר לשוטרי לדרוש בדיקת שתן, נדחו על ידי בית המשפט קמא ואין מקום להתערב בכך.

גם סיכויי של המערער לצאת זכאי באם ישמעו ראיות בתיק, אינם מזהירים (בלשון המעטה) ולפיכך לא יגרם עיוות דין למערער אם לא יאופשר לו לחזור בו מהודאתו.

בית המשפט קמא הטיל על המערער את עונש הפסילה המינימאלי הקבוע בחוק וזאת גם בשים לב להרשעתו הקודמת בעבירות של גידול ושימוש בסמים מסוכנים.

אשר על כן, הערעור נדחה.

פסק הדין ישלח לצדדים.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ה, 22 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.